

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2*

The competency of School Administrators Affecting The effectiveness of digital learning in schools under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2

ภมรรรณ เป้นทอง (Paentong Paentong)**

อภิชาติ เลนนันท์ (Apichat Lenanant)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา 4) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร และครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2560 แบ่งเป็น ผู้บริหารจำนวน 97 คน ครูผู้สอนจำนวน 194 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 อันดับ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การหาและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) รวมทั้งการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

* บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

The article is presented as a part of dissertation of The Master of Educational Administration at Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University

** นิสิตปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี E-mail: pamornwan.pa@gmail.com

A Student of The Master of Educational Administration at Phetchaburi Rajabhat University,
e - mail: pamornwan.pa@gmail.com

*** อาจารย์ที่ปรึกษา อ.ดร.อภิชาติ เลนนันท์ สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Advisor: Dr. Apichat Lenanant, Department of Educational Administration, Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University

ผลการวิจัย พบว่า

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านสัมพันธ์ชุมชน ด้านการบริการที่ดี และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง

2. ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านนักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านนักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านนักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี และด้านนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ ซึ่งทั้งสองด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 มีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นตัวทำนายประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา มี 3 ด้าน คือ ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ (X9) ด้านการพัฒนาตนเอง (X1) และด้านสัมพันธ์ชุมชน (X7) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.839 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่เป็นบวกทุกค่า มีค่าอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 70.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.408 + 0.408 (X9) + 0.273 (X1) + 0.196 (X7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.434 (X9) + 0.278 (X1) + 0.200 (X7)$$

คำสำคัญ: สมรรถนะของผู้บริหาร, การเรียนรู้แบบดิจิทัล

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the level of The school administrators competency. 2) the level of the effectiveness of digital learning in schools. 3) The relationship between the competency of school administrators and the effectiveness of digital learning in schools. 4) the competency of school administrators affecting The effectiveness of digital learning in schools under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2. The research samples were 97 administrators and 194 teachers under the jurisdiction of the Office of Phetchaburi Educational Service Area 2, academic year 2017. The research instrument was questionnaires which constructed in the 5 rating scale. The statistics to analyze used the data were mean, standard deviation, Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient and multiple regression analysis.

The research findings were as follow:

1. The competency of School Administrators under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 was found at high level as a whole and individual; that were ranged from the highest to the lowest; teamwork, Community Relations and Good service. The lowest mean is self-development.

2. The effectiveness of digital learning in schools under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 was found at high level as a whole and individual; that were ranged from the highest to the lowest; the students were able to work together with others, the students are digital citizens. The lowest mean is the students have skills in using technology and the students can create knowledge.

3. The relationship between the competency of School Administrators and the effectiveness of digital learning in schools under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 were positively correlated. At the 0.01 level of significance

4. The three competency of school administrators that could predict the effectiveness of schools included analysis and synthesis (X9), personal development (X1), and community relations (X7). The value of multiple correlation coefficient was 0.839, all regression coefficients were found with the positive value, and the prediction capability was at 70.40% with statistical significance at the 0.01 level.

These could be formed as the prediction equations as follows;

The Prediction Equation of Unstandardized Score

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.408 + 0.408 (X9) + 0.273 (X1) + 0.196 (X7)$$

The Prediction Equation of Standardized Score

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.434 (X9) + 0.278 (X1) + 0.200 (X7)$$

Keyword: Competency of School Administrators, Digital Learning

บทนำ

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุน (enabling technology) การพัฒนาประเทศมาโดยตลอดที่ได้มุ่งเน้นให้ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านไอซีที โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (broadband) กระจายอย่างทั่วถึงเสมือนบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานทั่วไป ประชาชนมีความรอบรู้ เข้าถึง สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างรู้เท่าทันอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทเพิ่มขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ประชาชนมีโอกาสนในการสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น และไอซีทีมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย อ้างถึงใน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ

สื่อสาร, 2559 : 11) จากกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของผู้คนมากขึ้นมาก และเขายังใช้เทคโนโลยีนี้มากขึ้นเช่นเดียวกัน ถ้าสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนจะยิ่งเพิ่มพูนประโยชน์ของเทคโนโลยีได้มาก

จากงานวิจัยของบรรลุ ชินน้ำพอง (2555: 113-116) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิภาพของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวก และสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่เป็นตัวทำนายประสิทธิภาพของโรงเรียน มี 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการบริการที่ดี และมานพ พันธุ์โคกกรวด (2555 : 1) ได้ศึกษาเนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลรูปแบบใหม่ของการศึกษาในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหาเปลี่ยนไป จากหนังสือทั่วไปที่จัดพิมพ์ด้วยกระดาษไปสู่เนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัล เนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลจะทำให้ผู้ที่สนใจในเนื้อหาต่างๆ ได้มีความรู้จาก เนื้อหาเหล่านั้น โดยที่ไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนในสถานศึกษา ในอนาคตเนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลจะมีการพัฒนาและการคิดค้น รูปแบบใหม่ๆ เพื่อทำให้มีความสะดวกในการอ่านและทำให้เนื้อหามีความน่าสนใจมากขึ้น

ดังนั้นสถานศึกษาที่มีอำนาจในการจัดการศึกษาควรมีการบริหารการศึกษา ซึ่งหมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายๆ คน ร่วมมือดำเนินการเพื่อพัฒนาให้เด็กเยาวชน ประชาชนหรือสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้านให้มีความสามารถ ทักษะ ทักษะ ค่านิยมหรือคุณธรรม ส่วนในด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจนั้น ต้องการให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคมโดยกระบวนการต่างๆ ที่เป็นระเบียบแบบแผนทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน (ภารดี อนันต์ธานี, 2552 : 2) ซึ่งการดำเนินการบริหารศึกษานั้นก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีกระบวนการบริหารจัดการที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การจะประเมินการทำงานเพื่อการพัฒนาได้นั้นต้องกำหนดสมรรถนะเพื่อระบุถึงพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีสมรรถนะ (Competency) นั่นคือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมส่วนบุคคลที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้และทักษะ ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น ดังนั้นการศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา จะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เหมาะสมกับคำว่าผู้บริหารมืออาชีพ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา และสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารและสำนักงานเขตพื้นที่และเพื่อให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลที่ดีจากการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารและสำนักงานเขตพื้นที่ต่อไป

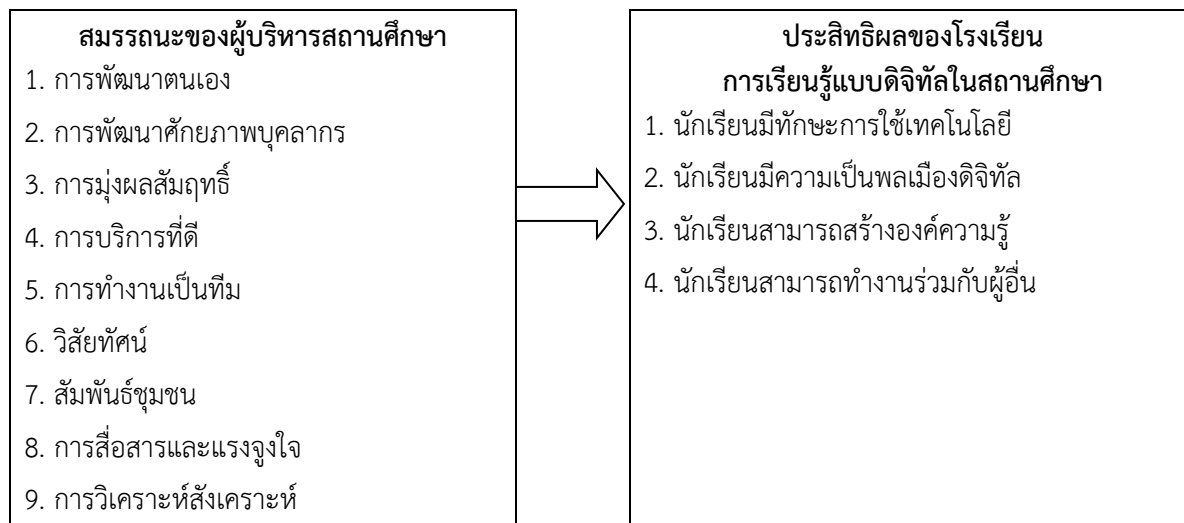
1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
4. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยจำแนกเป็นตัวแปรต้นและตัวแปรตามดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, บรรลุ ชินน้ำพอง, กศศ. รวมทั้ง พงษ์ศักดิ์ บุญธรรม และ ช่อเพชร เป้าเงิน ซึ่งเป็นแนวคิดที่แสดงถึงสมรรถนะผู้บริหาร จำนวน 9 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาตนเอง 2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 4) การบริการที่ดี 5) การทำงานเป็นทีม 6) วิสัยทัศน์ 7) สัมพันธชุมชน 8) การสื่อสารและแรงจูงใจ 9) การวิเคราะห์สังเคราะห์
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.), สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, The International Society for Technology in Education และ Tony Wagner ซึ่งเป็นแนวคิดที่แสดงถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน ดังนี้ 1) นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี 2) นักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล 3) นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ 4) นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากแนวคิดที่ใช้ในการกำหนดเป็นตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

วิธีการศึกษา

กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา) ที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน มีจำนวนผู้บริหาร 126 คน และครูจำนวน 1,041 คน รวมทั้งสิ้น 1,167 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา) ที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ตารางสำเร็จของเคริจซ์และมอร์แกน (Krejcie, 1970) กล่าวถึงใน วรณี แกมเกตุ, 2555 : 287) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 291 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร 97 คน และครู 194 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นโดยอาศัยการศึกษาจากตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน เพศ อายุ วุฒิ การศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scales)5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 2. ศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา
 3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด โดยครอบคลุมกรอบแนวคิดและขอบเขตของการศึกษา
 4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับเนื้อหา ตลอดจนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม
 5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้ หาความเที่ยงตรงแก้ไขให้ตรงกับเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC (Index of Item-objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00
 6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่โรงเรียนวัดดอนไก่อี้อยู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คนหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาช (Alpha Coefficient's Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96
 8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและขอความเห็นชอบอีกครั้ง
 9. ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ นำไปใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยต่อไป
- การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย
- ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้
1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้การคำนวณหาค่าร้อยละ
 2. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

4. การวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 291 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 62.9 และเป็นเพศชายร้อยละ 31.1 ด้านอายุ อายุน้อยกว่า 30 ปีร้อยละ 17.9 อายุ 30 – 39 ปีร้อยละ 7.9 และอายุ 40 – 49 ปีร้อยละ 22.0 รวมทั้งอายุ 50 ปีขึ้นไปร้อยละ 52.5 ด้านระดับการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 56.7 ระดับปริญญาโทร้อยละ 42.6 และระดับปริญญาเอกร้อยละ 0.7 ด้านตำแหน่งเป็นผู้บริหารร้อยละ 33.3 และครูผู้สอนร้อยละ 66.7 ด้านระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ไม่เกิน 10 ปีร้อยละ 54.3 ปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 11 - 20 ปี ร้อยละ 12.4 ปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 21 - 30 ปี ร้อยละ 14.8 และปฏิบัติงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 31 ปีขึ้นไปร้อยละ 18.6

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D. = 0.46) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X}=4.58$, S.D. = 0.46) ด้านสัมพันธชุมชน ($\bar{X}=4.52$, S.D. = 0.51) และด้านการบริการที่ดี ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.52) รวมทั้งด้านที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.52) ด้านการสื่อสารและแรงจูงใจ ($\bar{X}=4.42$, S.D. = 0.55) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{X}=4.39$, S.D. = 0.56) ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ($\bar{X}=4.38$, S.D. = 0.54) ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ($\bar{X}=4.37$, S.D. = 0.56) และด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=4.35$, S.D. = 0.51) โดยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การพัฒนาตนเอง (X1)	4.35	0.51	มาก	9
2. การพัฒนาศักยภาพบุคลากร (X2)	4.37	0.56	มาก	8
3. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (X3)	4.39	0.56	มาก	6
4. การบริการที่ดี (X4)	4.51	0.53	มากที่สุด	3
5. การทำงานเป็นทีม (X5)	4.58	0.46	มากที่สุด	1
6. วิสัยทัศน์ (X6)	4.50	0.52	มาก	4

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
7. สัมพันธ์ชุมชน (X7)	4.52	0.51	มากที่สุด	2
8. การสื่อสารและแรงจูงใจ (X8)	4.42	0.55	มาก	5
9. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ (X9)	4.38	0.54	มาก	7
ค่าเฉลี่ยรวม	4.44	0.46	มาก	

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา พบว่าประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.50) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านนักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.60) ด้านนักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.58) และด้านนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.54) รวมทั้งด้านนักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.58) โดยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี (Y1)	4.22	0.58	มาก	
2. นักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Y2)	4.26	0.58	มาก	2
3. นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ (Y3)	4.22	0.54	มาก	3
4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น (Y4)	4.29	0.60	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.25	0.50	มาก	

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ในทางบวก อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) อยู่ระหว่าง .505 - .800 เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) เท่ากับ .808 และการวิเคราะห์และสังเคราะห์มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ .798 รวมทั้งการพัฒนานตนเองมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ .774 ส่วนความสัมพันธ์ของด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ การทำงานเป็นทีมมีความสัมพันธ์กับนักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เท่ากับ .505 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

1.5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 9 ด้านและประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า มีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 3 ด้านที่เป็นตัวทำนายหรือพยากรณ์ประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 คือ ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ (X9) ด้านการการพัฒนาตนเอง (X1) และด้านสัมพันธชุมชน (X7) เมื่อนำสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์เข้าสมการถดถอย มีอำนาจการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนร้อยละ 63.80 เมื่อเพิ่มด้านการการพัฒนาตนเองทำให้อำนาจการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเพิ่มเป็นร้อยละ 68.80 และเมื่อเพิ่มด้านสัมพันธชุมชนทำให้ค่าอำนาจการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเพิ่มเป็นร้อยละ 70.40 ตามลำดับ โดยสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามวิธี Stepwise ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.408 + 0.408 (X9) + 0.273 (X1) + 0.196 (X7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.434 (X9) + 0.278 (X1) + 0.200 (X7)$$

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้และทักษะ สามารถปฏิบัติงานได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับบรรลุ ชินน้ำพอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นมีสมรรถนะโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับขวัญรุ่ง อยู่ใจเย็น (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อแยกพิจารณาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับ ได้แก่ การทำงานเป็นทีม สัมพันธชุมชน และการบริการที่ดี ตามลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิศิษฐ์ แสงสุพิน (2553 : 94) ได้ศึกษา สมรรถนะหลักทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีสมรรถนะโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากเช่นกัน เรียงตามลำดับดังนี้ สมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม การบริการที่ดี และการพัฒนาตนเอง และสอดคล้องกับ เชิดศักดิ์ สว่างแวว (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เพชรบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะการทำงานเป็นทีม ด้านสมรรถนะการพัฒนาตนเอง ด้านสมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และด้านสมรรถนะการบริการที่ดี อาจเนื่องมาจากการทำงานเป็นทีม สัมพันธ์ชุมชน และการบริการที่ดี เป็นการปฏิบัติงานที่ต้องร่วมมือกับผู้อื่นทั้งสิ้น ในการจะช่วยกันทำงาน แก้ไขปัญหา หรือให้บริการต่างๆ โดยการทำงานเป็นทีม คือ การมีความสัมพันธ์อันดี ร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุนการทำงานของผู้ร่วมงาน แสดงบทบาทได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม สามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสถานการณ์ มีความเป็นประชาธิปไตยและมีการบริหารแบบมีส่วนร่วม และสัมพันธ์ชุมชน คือ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก กรณีเครือข่ายภายใน รวมทั้งการบริการที่ดี คือ การที่ผู้บริหารเต็มใจ ตั้งใจ ในการบริการตามความต้องการของผู้รับบริการ และสำรวจความพึงพอใจในการรับบริการของผู้รับบริการ พร้อมนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการบริการที่ดี ถ้าผู้บริหารสามารถปฏิบัติตนได้ตามสมรรถนะเหล่านี้ย่อมส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสืบต่อไป

ส่วนสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การพัฒนาตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดีมาก ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยด้านการพัฒนาตนเองต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสาว พงษ์พานิช (2554 : บทคัดย่อ) การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551 ผลการวิจัย พบว่าปัญหาการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในที่ชุมชนของนิสิตคือ 1) การขาดความมั่นใจ ในตนเอง สืบเนื่องมาจากมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีจนวน คำศัพท์น้อย ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง 2) การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และ การให้เหตุผลสนับสนุนความคิด นอกจากนี้การวิจัยพบว่าการเรียนที่มีการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอภายใต้การให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคลช่วยให้มีความมั่นใจ และพัฒนาความสามารถทางการพูด

2. จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับมานพ พันธุ์โคกกรวด (2555 : 1) ได้ศึกษาเนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลรูปแบบใหม่ของการศึกษาในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเปลี่ยนไป จากหนังสือทั่วไปที่จัดพิมพ์ด้วยกระดาษไปสู่เนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัล และจากงานวิจัยของกรณีสินี วิถีการประภาพงศ์ และปิยะนาถ บุญมีพิพิธ (2558 : 1) ได้ศึกษาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) การใช้อินเทอร์เน็ตในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู ในสถานศึกษา ส่งผลให้เห็นถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และได้ใช้ประโยชน์ อาจเนื่องมาจากเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของผู้คนมากขึ้นมาก และเยาวชนก็ใช้เทคโนโลยีนี้มากเช่นเดียวกัน ถ้า

สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนจะยิ่งเพิ่มพูนประโยชน์ของเทคโนโลยีได้มาก ซึ่งสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2553 : 2) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบดิจิทัล คือ การผนวกกันของทักษะความรู้และความเข้าใจที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้เพื่อที่จะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีความปลอดภัยในโลกยุคดิจิทัลมากขึ้น จึงทำให้การพัฒนาและสอนทักษะการเรียนรู้แบบดิจิทัลเพิ่มมากยิ่งขึ้น และประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาคือความสำเร็จของการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความสามารถของผู้บริหารและครูที่จัดการเรียนรู้แบบดิจิทัลส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี สามารถสร้างองค์ความรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเดือน เทพนวล (2556 : 98) ได้ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการ กลุ่มพบว่ารายการประเมินที่นักศึกษาเห็นว่าตนเองได้รับการพัฒนา 5 อันดับแรก คือ 1) การมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานดีขึ้น 2) รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 3) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนได้ 4) มีความสุข-สนุกกับการทำงานกลุ่มภูมิใจในผลสัมฤทธิ์ของงาน และ 5) มีความเอาใจใส่ต่องานกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำงาน และสอดคล้องกับอะลา สะดิก (2008 : 487) ได้ศึกษาการเล่านิทานดิจิทัล: หมายถึงการบูรณาการเทคโนโลยีกับแนวทางในการเรียนรู้ของนักเรียนมีส่วนร่วม พบว่าการวิจัยเน้นความสำคัญของการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าสู่หลักสูตรการใช้เทคโนโลยีเท่านั้นที่สามารถจะมีประสิทธิภาพถ้าครูมีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีในทางความหมายในห้องเรียน ผลการวิจัยจากห้องเรียนการสังเกตและการสัมภาษณ์เปิดเผยว่าแม้จะมีปัญหาข้อสังเกตและรายงานโดยครูพวกเขาเชื่อว่าโครงการเล่านิทานดิจิทัลจะเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรของนักเรียน และพวกเขาก็ยินดีที่จะเปลี่ยนการเรียนการสอนของพวกเขาและหลักสูตรที่จะรวมถึงการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล อาจเนื่องมาจากนักเรียนสามารถสร้างสรรค์งานเป็นทีมโดยมีการร่วมกันวางแผนการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยี และสามารถทำความเข้าใจงานและเรียนรู้ร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วม สามารถให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม ส่งผลให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ สอดคล้องกับ ทรงลักษณ์ สุกุลจิตรสินธุ์ (2560 : 447) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันทางออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถทำให้ผลของการเรียนรู้ร่วมกันทางออนไลน์มีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการเรียนรู้ร่วมกันทางออนไลน์ควรให้ความสำคัญกับการเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและวิธีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อย่างเหมาะสม เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันทางออนไลน์ผ่านชุมชนการเรียนรู้ออนไลน์ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในสิ่งที่สนใจเดียวกัน และสามารถใช้หรือทำงานกับไฟล์ข้อมูลร่วมกัน เพื่อให้การเรียนรู้ร่วมกันมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ร่วมกันต่อไป

ส่วนประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี จากการวิเคราะห์นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำ อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีในการทำงานที่มีความหลากหลายได้เท่าที่ควร บางโรงเรียนยังขาดแคลนคอมพิวเตอร์หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา (แท็บเล็ต) สำหรับใช้สืบค้นข้อมูล ประกอบกับสัญญาณระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ไม่

รวดเร็ว ทำให้นักเรียนสามารถเสาะหาข้อมูลที่ต้องการศึกษาได้ช้า ส่งผลให้นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลที่สืบค้นด้วยรูปแบบการนำเสนอที่ยังไม่หลากหลายและนักเรียนสามารถนำข้อมูลที่สืบค้นได้มาแก้ไขปัญหาก็ได้ยังไม่เพียงพอสอดคล้องกับศุภกิจดี ทองสี (2554 : 786) ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 : การวิเคราะห์พหุระดับ (Multi-Level Analysis) การวิจัยครั้งนี้พบว่า ตัวแปรระดับนักเรียน คือ ความรู้เดิมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเบื้องต้น และทักษะการแสวงหาความรู้เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 วิธีพหุระดับ ดังนั้น ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของนักเรียนด้วย โดยอาจจะทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อน เพื่อคัดกรองนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม เก่งปานกลาง และอ่อน เพื่อออกแบบการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในแต่ละกลุ่มให้สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน อีกทั้งควรส่งเสริม สนับสนุนและจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือสื่อเทคโนโลยีแขนงต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย นอกจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว กระทั่งนักเรียนได้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกโอกาสและรู้จักนำความรู้ที่นำมาปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่า และนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังสามารถวางแผนการทำงานเพื่อสร้างองค์ความรู้ ดำเนินการสร้างองค์ความรู้ เลือกใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างสรรค์และผลิตองค์ความรู้ใหม่ นำองค์ความรู้ที่ได้มาแก้ไขปัญหาก็ได้อย่างเหมาะสมเนื่องมาจากการขาดแคลนอุปกรณ์ต่างๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้

3. จากผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ในทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) อยู่ระหว่าง .505 - .800 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 มากที่สุด ได้แก่ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา อาจเนื่องมาจากสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาคณะคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้และทักษะ สามารถปฏิบัติงานได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยเยาวชนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีทักษะในการดำเนินชีวิต (Partnership for 21st Skills อ้างถึงใน ธันยวิช วิเชียรพันธ์ และปิณดา จันทร์สุข, 2556 : 8) ดังนี้ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ ทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร เทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้เครื่องมือเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับการเรียนรู้ร่วมกันของทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียนบนฐานคิด “กระบวนการเรียนรู้สำคัญกว่าความรู้” และ “กระบวนการหาคำตอบสำคัญกว่าคำตอบ” โดยใช้ฐานคิด “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (21st Century skills) เพื่อรองรับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 การที่ผู้บริหารมีสมรรถนะของผู้บริหารที่ดีย่อมส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา โดยการพัฒนาให้มีความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยี

สารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุน (enabling technology) การพัฒนาประเทศมาโดยตลอดที่ได้มุ่งเน้นให้ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐาน ด้านไอซีทีโดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (broadband) สอดคล้องกับงานลักษณะ ใจฉลาด และคณะ (2558 : 1) ได้ศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้มีการสนับสนุน และกระตุ้นให้ครูหาความรู้ด้วยตนเอง ใช้บทเรียนสำเร็จรูปและใช้เครื่องมือทางการศึกษาที่ผ่านการพัฒนามาแล้วมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รับฟังความคิดเห็นและนำมาวิเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหาส่งเสริมให้ครูเกิดความร่วมมือพัฒนาตนเอง ส่งเสริมสนับสนุนให้มีความทำงานเป็นทีมงาน ยกย่องชมเชยให้โอกาสในการทำงาน การรับผิดชอบหน้าที่ ภาวะผู้นำทางด้านวิชาการ มีหลักและเหตุผลในการนำและตาม 2) ความต้องการการพัฒนา มีความต้องการความรู้ใหม่ ๆ การบูรณาการ ICT มาใช้ในการบริหารงานการก้าวทันต่อเหตุการณ์ ต้องการให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา หาวิธีการทำงานและแก้ไขปัญหาด้วยการคิดวิเคราะห์ร่วมกัน ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ห้องเรียนที่มีสื่อ IT คอมพิวเตอร์ช่วยสอนต้องการพัฒนาบุคลากรในการใช้ สื่อสารสนเทศ และเทคโนโลยีในทุกๆ ด้านและใช้อย่างคุ้มค่า และนำมาแล้วใช้ ประกอบการเรียนการสอน ต้องการพัฒนาผู้บริหารให้เป็นแบบอย่างที่ดีมี ภาวะผู้นำทั้งด้านวิชาการ และบริหารงานต้องการศึกษาความรู้เพิ่มเติมตามการเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเองเพื่อพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาในเชิงบวก ส่วนการทำงานเป็นทีมมีความสัมพันธ์กับนักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัลมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสุดท้าย อาจเนื่องมาจากการทำงานเป็นทีมเป็นการบริหารงานกับผู้ร่วมงานเป็นจึงมีความความสัมพันธ์กับมีความเป็นพลเมืองดิจิทัลในระดับน้อย

4. ผลการวิจัย พบว่า จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการการพัฒนาตนเอง และด้านสัมพันธ์ชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ หรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 70.40 ($R^2=0.704$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของหรือค่าอำนาจการพยากรณ์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 มากที่สุด คือด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ซึ่งตรงกับการตั้งสมมติฐานการวิจัยสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสิทธิ์ นามโยธา (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าเมื่อพิจารณาอำนาจการพยากรณ์พบว่าภูมิหลังของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาสามารถร่วมการอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาได้ร้อยละ 98 ภูมิหลังของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาสามารถร่วมการอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะหลักประจำสายงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้ร้อยละ 92 และสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะประจำสายงานของผู้บริหารสถานศึกษา สามารถ

ร่วมกันอธิบาย ความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 84 ตามลำดับ ซึ่งประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา คือ ความสำเร็จของการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความสามารถของผู้บริหาร และครูที่จัดการเรียนรู้แบบดิจิทัลส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี สามารถสร้างองค์ความรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล เป็นการนำวิสัยทัศน์ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดถึงประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา ซึ่งเมื่อการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิผลที่ดีก็เป็นผลอันเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะในการบริหารที่ดี โดยสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สามารถพัฒนาสมรรถนะของตนเอง เพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลที่ดีของการจัดการเรียนรู้แบบดิจิทัลของสถานศึกษาสืบเนื่องต่อไป ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ซึ่งจะส่งผลให้เห็นถึงประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ ในเรื่องความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารกับประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้และสำหรับการศึกษาต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

- 1) จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาสมรรถนะการบริหารสถานศึกษาของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
- 2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ควรให้ความสำคัญและพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาตนเอง เพราะเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี
- 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ควรให้ความสำคัญและพัฒนาประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2 ด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี คือ นักเรียนสามารถนำข้อมูลที่สืบค้นได้มาแก้ไขปัญหา และด้านนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ คือ นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มาแก้ไขปัญหาได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้วิจัยเชิงคุณภาพเป็นกรณีศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกขึ้นเพื่อนำไปพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 2) ควรศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนที่มีประสิทธิผลดีเป็นเลิศและโรงเรียนทั่วไป หรือโรงเรียนที่มีต้นสังกัดต่างกัน
- 3) ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อหาตัวแปรที่สามารถทำนายประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาได้ละเอียดมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรณีสินี ฐิติกรประภาพงศ์ และปิยะนาถ บุญมีพิพิธ. (2558). การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University ปีที่ 8, ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) : 1.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- ขวัญรุ่ง อยู่ใจเย็น. (2556). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- เจดศักดิ์ สว่างแวว. (2554). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ดวงเดือน เทพนวล. (2556). การพัฒนาพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่, 2, 98.
- ฉันทวิช วิเชียรพันธ์ และปวีณา จันท์สุข. (2556). รายงานโครงการพัฒนาเครื่องมือเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชนไทย เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน. ค้นเมื่อ กันยายน 8, 2559, จาก <http://bit.ly/2ceCSde>
- นงลักษณ์ ใจฉลาด และคณะ. (2558). การศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารครูพิบูล, 2, 1.
- นงสมร พงษ์พานิช. (2554 : บทคัดย่อ). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บรรลุ ชินน้ำพอง. (2555). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทรงลักษณ์ สุกุลจิตรสินธุ์ (2560). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันทางออนไลน์. วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University ปีที่ 10, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม) : 447.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2552). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มานพ พันธโคกรวด. (2555). เนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลรูปแบบใหม่ของการศึกษาในอนาคต. วารสาร KMITL Information Technology, 3, 1.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2555). วิจัยวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศุภกิตติ ทองสี (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 : การวิเคราะห์พหุระดับ (Multi-Level Analysis). วารสารการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. 786

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. (2558). รายงานการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานปีการศึกษา 2558. เพชรบุรี : ผู้แต่ง.

อนุสิทธิ์ นามโยธา. (2555). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาษาต่างประเทศ

Alaa Sadik. (2008). Digital storytelling: a meaningful technology-integrated approach for engaged student learning. Educational Communications and Technology 2008. 56:487